

Valtiovarainministeriö / Vero-osasto

valtiovarainministerio@vm.fi

Viite: Lopullisia tappioita koskeva konsernivähennys, VM124:00/2020

LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI EDUSKUNNALLE

Valtiovarainministeriö on pyytänyt Keskuskauppakamarilta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi, jossa ehdotetaan annettavaksi laki Euroopan talousalueella sijaitsevan tytäryhtiön lopullisen tappion konsernivähennyksestä. Keskuskauppakamari esittää lausuntonaan kunnioittaen seuraavaa.

Esityksen tavoitteet

Esityksen tavoitteena on täsmentää lainsäädäntöä siten, että varmistettaisiin ulkomaisen tytäryhtiön lopullisten tappioiden huomioon ottaminen konserniverotuksessa EU-oikeuden edellyttämällä tavalla kuitenkin niin, että lainsäädäntö edelleen turvaa Suomen veropohjaa. Keskuskauppakamari katsoo lakiehdotuksen vastaavan esityksen tavoitteita.

Esitysluonnoksen mukaan konsernivähennystä sovellettaisiin vain niihin yhtiöihin, jotka voivat olla konserniavustuslain mukaan konserniavustuksen antajana ja saajana. Lisäksi konsernivähennyksen määrälle asetettaisiin eräitä Ruotsin *koncernavdrag* -sääntelyä vastaavia rajoituksia. Tappioiden lopullisuutta arvioitaisiin EU-tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenevien periaatteiden mukaisesti, ja näyttötaakka tappioiden lopullisuudesta kohdistuisi konsernivähennystä vaativaan emoyhtiöön. Keskuskauppakamarin käsityksen mukaan konsernivähennyssäännökset tulisivat käytännössä harvoin sovellettaviksi, mikä vastaa EU-tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jossa on asetettu tiukat edellytykset lopullisten tappioiden siirtymiselle emoyhtiön hyödynnettäviksi.

Lopullisten tappioiden käsitteen tulkinnanvaraisuuden välttämiseksi esitysluonnokseen olisi hyvä lisätä esimerkki tilanteesta, jossa tappiot voidaan katsoa lopulliseksi, ja edellytykset konsernivähennyksen tekemiselle täyttyvät.

Lopullisten tappioiden ajallinen rajaus

Esitysluonnoksen s. 19-20 mukaan olisi perusteita rajata lopulliset tappiot vain tytäryhtiön viimeisen vuoden tappioihin. Ottaen kuitenkin huomioon tällaiseen rajaukseen liittyvä EU-oikeudellinen tulkinnanvaraisuus ja se, että lopullisten tappioiden käsite itsessään on tiukkarajainen, jolloin ei ole todennäköistä, että edellytys tappioiden lopullisuudesta täyttyisi usein, esityksessä

ei ole päädytty ehdottamaan vähennykseen oikeuttavien tappioiden määrän rajaamista vain yhteen vuoteen. Lopullinen tappio käsitteenä määräytyisi EU-oikeuden nojalla.

Keskuskauppakamari kannattaa sitä, ettei lopullisia tappioita rajata vain yhden verovuoden tappioihin. Keskuskauppakamarin tulkinnan mukaan esitysluonnoksen lauseessa ”lopullinen tappio käsitteenä määräytyisi EU-oikeuden nojalla” tarkoituksena ei ole jättää konsernivähennyksellä katettavien lopullisten tappioiden kertymisaikaa riippuvaksi EU-tuomioistuimen tulevasta oikeuskäytännöstä, vaikka lause on sijoitettu tappioiden ajallista rajaamista koskevaan kappaleeseen. Tämä olisi vielä hyvä täsmentää hallituksen esityksessä.

Lopullisten tappioiden määrän oikaisu

Esitysluonnoksen s. 24 mukaan mahdollinen lopullisten tappioiden määrän jälkikäteinen muutos tytäryhtiön kotivaltiossa annetun lainvoimaisen päätöksen johdosta vaikuttaisi oikaisuna emoyhtiön sen verovuoden verotukseen, jonka aikana muutos lainvoimaisen päätöksen myötä todettiin. Keskuskauppakamari kannattaa ehdotusta esitysluonnoksessa kuvailtujen sääntelyvaihtoehtojen sijaan.

Selvitysmenettelylle varattu aika

Ehdotetun lain 5 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan edellytyksenä tappion lopullisuudelle on, että tytäryhtiö on asetettu selvitystilaan tai sitä vastaavan menettelyyn kotivaltiossaan ja selvitystila tai sitä vastaava menettely on saatettu loppuun viimeistään toiminnan lopettamisvuotta seuravan verovuoden aikana.

Keskuskauppakamari katsoo, että hyväksyttävää aikaa selvitysmenettelyn loppuun saattamiselle tulisi pidentää kolmeen vuoteen. Tämä on Keskuskauppakamarilla käytettävissä olevien tietojen mukaan vielä tavanomaisena pidettävä kesto toisessa ETA-valtiossa sijaitsevan tytäryhtiön purkamiselle. Jos pääsääntönä selvitysmenettelyn loppuun saattamiselle päädytään esitysluonnoksen mukaisesti pitämään vuoden mittaista aikaa, emoyhtiön tulisi voida osoittaa tarve ehdotetun lain 5 §:n 2 momentin säännöksessä tarkoitettulle lisäajalle ilman mittavia dokumentaatiovelvollisuuksia.

Lopullisten tappioiden laskemistapa

Ehdotetun lain 8 §:n perusteluiden mukaan lopullisen tappion määrän laskemiseksi tytäryhtiön tappiot laskettaisiin verovuosisikohtaisesti. Keskuskauppakamarin käsityksen mukaan tappioiden verovuosisikohtainen laskentatapa on rajat ylittäviä sulautumisia koskevissa tappioiden siirtymistilanteissa johtanut useisiin tulkintakysymyksiin esimerkiksi Suomen ja tytäryhtiön asuinvaltion soveltamien jaksotussäännösten eroavaisuuksien vuoksi. Jaksotuserot saattavat johtaa siihen, että merkittävä osa tappioista jää huomioimatta lopullisten tappioiden määrää laskettaessa. Otaen huomioon, että konsernivähennyksen määrää rajaavat jo emoyhtiön verotettavan tuloksen määrä sekä tappioiden laskentatapa neljällä eri tavalla, joista pienin summa huomioidaan, tappioiden verovuosisikohtaisesta laskennasta voitaneen luopua ilman, että veropohjan turvaamista koskeva tavoite vesittyy.

KESKUSKAUPPAKAMARI

Anne Horttanainen
Varatoimitusjohtaja

Emmiina Kujanpää
Johtava veroasiantuntija